

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobkyně: **Z. N.**
st. přísl. Gruzie
t. č. pobyt. PoS Zastávka, Havířská 514, 664 84 Zastávka
adresa pro doručování X

zastoupena Organizací pro pomoc uprchlíkům
sídlem Kovářská 4/939, 190 00 Praha 9

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 3. 2021, č. j. OAM-840/ZA-ZA11-ZA20-2020,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 8. 3. 2021, č. j. OAM-840/ZA-ZA11-ZA20-2020, **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 121 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 8. 3. 2021, č. j. OAM-840/ZA-ZA11-ZA20-2020 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 31. 3. 2021, zamítl žádost

žalobkyně o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“). Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť má za to, že v jejím případě není možné Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobkyně podala žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 7. 12. 2020. V ní jako důvod uvedla, že má v zemi původu dluh u soukromé osoby, která jí vyhrožuje. Žalobkyně má strach. V Gruzii (Chašuri) nechala tři děti (nar. X, X a X), o které se nyní stará matka žalobkyně. Manžel žalobkyně se t. č. nachází v X, má povolení k dlouhodobému pobytu za účelem práce. Od roku 2017 se střídavě vracela do Gruzie a za účelem práce zpět do ČR. Naposledy byla v Gruzii dne 21. 1. 2020, tehdy ještě měla povolení k dlouhodobému pobytu v ČR. V rámci pohovoru dne 30. 12. 2020 žalobkyně za přítomnosti tlumočnice z gruzínského jazyka uvedla, že z vlasti vycestovala kvůli práci. Pracovní poměr však ukončila a jiný zaměstnavatel jí pracovní smlouvu nedal. Pak si již práci kvůli epidemii Covid-19 nemohla najít. Do Gruzie se ale vrátit nemohla, protože tam má problémy. Člověk, kterému dlužila peníze, jí vyhrožoval smrtí. Její matku i s dětmi vyhnal z domu, bydlí teď u sousedky. Žalobkyně totiž věřiteli ručila domem, měli sepsanou smlouvu. Věřitel chce splatit dluh celý a hned. Matka žalobkyně podala na základě plné moci žádost k soudu (dne 25. 11. 2020), aby žalobkyně mohla dluh splatit ve splátkách. Věřitel jí vyhrožoval telefonicky z Gruzie, že zabije její matku i děti, že za ní dojede do ČR. Vyhružky začaly, když mu řekla, že není schopna celý dluh splatit hned.
3. Žalobkyně se snažila výhružky řešit, nikdo jí však nepomohl. Věřitel je členem nové pravič (vládní strany Gruzínský sen), má prý své lidi všude. Je to starosta vesnice Kareli. Na policii se s matkou obracely ve vesnici Ali. Na policii jí však řekli, že žalobkyně má splatit dluh. Pak se obrátily na soud (žádost podanou soudu žalobkyně žalovanému v kopii doložila). Nečinnost policie i kvůli výhružkám neřešily. Při seznámení s podklady pro rozhodnutí dne 26. 1. 2021 žalobkyně uvedla, že gruzínský soud její žádost zamítl s odůvodněním, že věřitel se splátkami nesouhlasí. Rozhodnutí soudu žalobkyně následně žalovanému také doložila.
4. Žalovaný shromáždil v průběhu správního řízení informace o zemi původu, konkrétně materiál „Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z listopadu 2020, na jehož podkladě dospěl k závěru, že v případě žalobkyně lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. K problémům žalobkyně s nesplaceným dluhem uvedl, že se na místní policii obrátila pouze jednou s žádostí o pomoc. Když jí policie nepomohla, již žádné další kroky v této věci nepodnikala a neučinila tak ani její matka. K důvodům uváděným žalobkyní, že dotýčný věřitel je vlivnou osobou (starosta obce Kareli, člen politické strany Gruzínský sen, má všude své lidi), žalovaný odkázal na materiál ke Gruzii z roku 2020, z něhož vyplývá, že žalobkyně má možnost využít právní prostředky na ochranu svých práv (možnost podat stížnosti ke státnímu zastupitelství a justičním institucím, nečinností se zabývá úřad ombudsmana, řada nevládních organizací rovněž poskytuje efektivní pomoc při porušení práv jednotlivců). Žalovaný tak nemohl dojít k závěru, že by stát nebyl žalobkyni schopen či ochoten poskytnout pomoc. Co se týká skutečnosti, že soud nevyhověl žádosti žalobkyně o postupné splacení dluhu, z obsahu žalobkyně nevyplývá, že by důvodem pro zamítnutí této žádosti byla rasa, národnost, náboženství, pohlaví, příslušnost k určité sociální skupině či politické přesvědčení; jednalo se o rozhodnutí

v oblasti úpravy práv a povinností mezi věřitelem a dlužníkem. Jednání žalobkyně, která od roku 2017 do České republiky opakovaně přijížděla, a měla tedy povědomí o možnostech legalizace pobytu, vyhodnotil žalovaný jako účelové.

III. Žaloba

5. Žalobkyně uvedla, že v Gruzii čelí pronásledování ze strany vysoce postavené politicky činné soukromé osoby, před níž ji státní orgány nedokáží ochránit. Jendá se o lichváře zastávajícího pozici starosty v místní samosprávě a člena vládnoucí politické strany Gruzínský sen, od něhož si vzhledem k finanční tísní vypůjčila vysoký obnos peněz (15 000 gruzínských lari, což je cca 5 000 amerických dolarů). Lichvář požaduje okamžité splacení téměř dvojnásobné částky, k čemuž žalobkyně nemá finanční prostředky. Žalobkyni posílal výhrůžné zprávy na telefon a volal jí. Vyhrožoval jí smrtí a zabitím dětí a matky. Po jejím přestěhování do ČR se lichvář dostavoval do místa bydliště žalobkyně a vyhrožoval její matce. Matku a děti žalobkyně potom vyhnal z domu, jímž žalobkyně za dluh ručila.
6. Žalobkyně se pokusila spor řešit pomocí vnitrostátních orgánů, ale neúspěšně. Dvakrát se prostřednictvím matky obrátila na místně příslušné oddělení policie s tím, že jim lichvář vyhrožuje zabitím. Policie jí neposkytla žádnou ochranu, pouze jí sdělila, že má lichváři požadovanou částku zaplatit. Žalobkyně se dále obrátila na soud s žádostí o umožnění postupného splacení dluhu, tuto žádost však soud zamítl a žalobkyně má za to, že v tomto ohledu uplatnil lichvář svůj vliv. Žalobkyně se proto v případě návratu obává o svůj život.
7. Žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu měla být posouzena meritorně, nikoli jako zjevně nedůvodná. Hrozí jí totiž nebezpečí pronásledování a vážné újmy ze strany vysoce postavené soukromé osoby, která ovlivňuje státní orgány včetně policie a soudů. Osoba, která ji vyhrožuje, je původcem pronásledování nebo vážné újmy ve smyslu § 2 odst. 6 zákona o azylu. Žalovaný se měl jednak ve vazbě na pronásledování zabývat tím, zda příběh žalobkyně nenaplnuje podmínky pronásledování dle § 12 zákona o azylu žalobkyně jakožto příslušnice sociální skupiny obětí organizované lichvy a korupce v Gruzii. Měl se též zabývat otázkou, zda obavy žalobkyně nejsou pořaditelné pod riziko vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu (viz též závěry J. Camrdu v článku *Nejčastější nedostatky rozhodnutí ve věcech mezinárodní ochrany*. In Ročenka veřejného ochránce práv, s. 193 a násl. 2019).
8. Pokud žalovaný uvedl, že se žalobkyně mohla obrátit na gruzínského ombudsmana, tento úřad není odvolací instancí ve vztahu k řízení před policií nebo soudem, u nichž žalobkyně neúspěšně hledala ochranu. Absenci takového postupu jí nelze přičítat k tíži. Ze zprávy o Gruzii z listopadu 2020 je totiž i přes její stručnost patrná existence korupce. Je zde zmíněn „vysoký vliv oligarchů na politiku“, která snižuje důvěru voličů ve volební systém. Zpráva také potvrzuje volební vítězství politické strany Gruzínský sen, zmiňuje též porušování soudní nezávislosti a nestrannosti. Na korupci u státních orgánů též upozorňuje zpráva organizace Freedom House – Gruzie 2020, na níž žalovaný v napadeném rozhodnutí odkazuje. Žalovaný pochybil, pokud se těmito skutečnostmi ve vazbě na příběh žalobkyně nezabýval.
9. Žalobkyně rozporuje též tvrzení žalovaného, že Gruzii neopouštějí občané z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu. Statistiky Ministerstva vnitra potvrzují, že pouze v ČR podalo v roce 2019 žádost o mezinárodní ochranu 224 žadatelů z této země,

v roce 2020 se jednalo o 144 žadatelů; žádnému z těchto žadatelů však nebyla mezinárodní ochrana udělena, což svědčí o systémovém přístupu žalovaného. Minimálně případ žalobkyně prokazuje, že pojistka v podobě podmínky aplikovatelnosti § 16 odst. 2 zákona o azylu, není zohledňována. Z uvedených důvodů žalobkyně navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobkyně

10. Žalovaný nepovažoval žalobní námitky za důvodné. Má za to, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi okolnostmi, které žalobkyně v průběhu správního řízení sdělila, opatřil si potřebné informace pro vydání rozhodnutí. V jejím případě lze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Žalobkyně zde žádné azylově relevantní potíže neměla, lichvář (starosta) není žádným velkým oligarchou, není vysoce postavenou osobou, je starostou ve vesnici Kareli a je pouze řadovým členem politické strany Gruzínský sen. Žalobkyně peněžní prostředky skutečně dluží, nejedná se o žádný politický konflikt. Žalobkyně se nepokusila domoci ochrany pomocí všech prostředků a zemi opustila. V zemi probíhá dle tvrzení žalobkyně spor o postupné splacení dluhu.
11. Statistiky neúspěšných žádostí žadatelů z Gruzie dle žalovaného naopak potvrzují správný postup žalovaného a závěr, že tuto zemi lidé neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 či 14a zákona o azylu. Potvrzují to i navazující rozhodnutí soudů, která žaloby či kasační stížnosti v podobných věcech zamítají či odmítají. Korupce a vliv oligarchů existuje i v zemích s vysokými demokratickými standardy.
12. V reakci na vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že jako podklad pro vydání napadeného rozhodnutí byla použita pouze jedna informace o Gruzii, nikoli více informací. Dále není pravdou, že by lichvář po žalobkyni požadoval pouze dlužnou částku, požaduje po ní částku dvojnásobnou. Není také pravdou, že by před gruzínským soudem probíhal spor o postupné splacení dluhu. Již ve správním řízení uvedla, že soud její žádost zamítl, a že k tomu došlo v důsledku vlivu lichváře. Jinak setrvala na svých žalobních tvrzeních.

V. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). Ve věci rozhodl bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky – žalobkyně k výzvě soudu nevyjádřila nesouhlas s takovým postupem a žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil (§ 51 s. ř. s.).
14. Žaloba je důvodná.
15. V posuzované věci byl aplikován § 16 odst. 2 zákona o azylu, podle něhož se jako zjevně nedůvodná zamítne žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, pokud žadatel neprokáže, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze. Podle § 2 bodu 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb. platí, že Gruzie, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, je v České republice považována za tzv. bezpečnou zemi původu.

16. Je-li posuzována žádost o mezinárodní ochranu občana země, která je zařazena do kategorie tzv. bezpečných zemí původu, správní orgány vychází z předpokladu, že zde není dána přiměřená pravděpodobnost pronásledování z azylově relevantních důvodů podle § 12 zákona o azylu, resp. že žadateli nehrozí reálné riziko vážné újmy ve smyslu § 14a téhož zákona. Ledaže by takový žadatel prokázal, že v jeho případě zemi původu za bezpečnou považovat nelze (§ 16 odst. 3 zákona o azylu). Předmětem sporu je právě tato otázka, tj. zda žalobkyně prokázala, že v jejím případě nelze Gruzii považovat za bezpečnou zemi původu. Pokud by tomu tak bylo, žalovaný by musel žádost žalobkyně o mezinárodní ochranu posuzovat ve standardním řízení o žádosti o mezinárodní ochranu, nikoli v režimu tzv. bezpečných zemí původu, které je řízením zjednodušeným.
17. Postavení žadatelů pocházejících ze zemí, jež jsou považovány za bezpečné, je ztíženo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 – 70), a to i z toho hlediska, že žalovaný nemá povinnost shromažďovat informace o zemi původu v takovém rozsahu, jako je tomu u plného meritorního přezkumu žádosti. Souhrn informací o zemi původu, jež bývají podkladem pro rozhodování o žádostech v režimu § 16 zákona, jsou v praxi zpravidla pouze stručným a zjednodušeným informačním podkladem. Aby žadatel z tzv. bezpečné země původu vyvrátil domněnku zjevné nedůvodnosti své žádosti o mezinárodní ochranu, musí snést takové důvody žádosti o mezinárodní ochranu, které předpokládá, že mu pronásledování či vážná újma nehrozí, důvodně zpochybní. A to buď na podkladě již shromážděných informací, případně na podkladě nově doložených informací o zemi původu.
18. Ze strany žadatele o mezinárodní ochranu je proto třeba přdestřít takové individuální okolnosti, jež na podkladě informací o zemi původu (jakožto bezpečné země) brání posouzení jeho příběhu v režimu zjevně nedůvodné žádosti. Zákonná formulace, že žadatel musí „prokázat“ důvody pro posouzení své žádosti v režimu plného přezkumu, přitom bude naplněna i v případě, kdy takové individuální okolnosti vyplývají z vlastní věrohodné výpovědi tohoto žadatele (srov. čl. 5 odst. 4 směrnice č. 2011/95/EU, dále jen „kvalifikační směrnice“). Taková výpověď by měla osvědčovat ucelené, přesvědčivé a relevantní skutečnosti nasvědčující hrozbě pronásledování či vážné újmy [shodně viz Sládeková, S. *Bezpečné země původu a soudní přezkum*. In Jílek, D., Pořízek, P. (eds) *Ročenka uprchlického a cizineckého práva 2020/2021*, Brno : Kancelář veřejného ochránce práv, 2022, s. 273 - 273].
19. S domněnkou bezpečnosti země původu je spojen též předpoklad dostupnosti vnitřní ochrany. Jinými slovy, označením určité země jako bezpečné země původu je nastolena vyvratitelná domněnka, že případným obětem pronásledování či vážné újmy je dostupný systém nástrojů a institucí, jež kýženou ochranu v případě potřeby efektivně poskytnou. Žadatel tedy musí ve vazbě na hrozící pronásledování či vážnou újmu tvrdit skutečnosti o nedostupnosti účinné vnitřní ochrany v jeho konkrétním případě. V případě, že je původcem pronásledování nebo vážné újmy stát nebo státní subjekt, měla by se uplatnit domněnka, že účinná ochrana žadateli dostupná není (čl. 27 preambule kvalifikační směrnice).
20. Žalobkyně ve správním řízení konzistentně tvrdila, že důvodem podání její žádosti jsou obavy z opakovaných výhrůžek osoby, od níž si ve finanční tísní půjčila peníze. Tato osoba po ní nyní pod hrozbou újmy na zdraví či životě požaduje splacení dlužné částky, navýšené o lichvářský úrok. V rámci pohovoru žalobkyně upřesnila, že člověkem, který jí

vyhrožuje, je starosta vesnice Kareli, který je zároveň členem politické strany Gruzínský sen. Svoji situaci ohledně vyhrožování se snažila bezvysledně řešit na policii. Soudu rovněž podala žádost o postupné splacení dluhu, ta však byla zamítnuta (žalobkyně žádost i zamítavé rozhodnutí soudu doložila). Žalovaný k těmto okolnostem v odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobkyně se obrátila na místní policii s žádostí o pomoc pouze jednou a žádné další kroky nepodnikla. Žalobkyni doporučil, aby hledala pomoc u ombudsmana či u některé z nevládních organizací, resp. aby si na postup (nečinnost) policie stěžovala.

21. Krajský soud má za to, že skutečnosti uváděné žalobkyní vylučují posouzení její žádosti jako zjevně nedůvodné. Žalobkyni hrozí újma ze strany osoby, která sice (při sjednání lichvářské půjčky) vystupovala jako osoba „soukromá“, její vazby na státní orgány však nelze nezhlednit. Jedná se o osobu ve veřejné funkci (byť na lokální úrovni), která je členem vládnoucí politické strany. Ze zprávy „Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z listopadu 2020, která zdůvodňuje naplnění podmínek pro zařazení Gruzie na seznam bezpečných zemí původu, jsou zjevné indicie, které nasvědčují předběžnému závěru o tom, že ochrana před újmou označené osoby (věřitele – lichváře) nemusí být účinná. Jde především o napojení této osoby na vládnoucí stranu za situace, kdy (jak lze dovozovat ze zprávy o Gruzii) je hranice mezi státem a vládnoucí stranou nejasná. Jakkoli se jedná o konstatování spojené s volbami v roce 2020, jedná se o zjištění naznačující významný vliv této strany (tj. jejích představitelů, členů, podporovatelů atd.) na chod státu a státních institucí (včetně policie a soudů). Opomenout nelze ani zmínku o nedostatečném či rovnoměrném zajištění některých základních ústavních práv a svobod (s odkazem na porušování soudní nezávislosti a nestrannosti). Problém korupce ve zprávě o Gruzii výslovně zmíněn není, obecně je však konstatován velký vliv oligarchů na politiku, což problematiku korupce (ze strany osob napojených na vládnoucí stranu) fakticky zahrnuje.
22. Uvedené problémy vyplývající ze zprávy o Gruzii, jež byla podkladem pro vydání napadeného rozhodnutí, ve svém souhrnu a na podkladě individuálních okolností příběhu žalobkyně, neměly vést k posouzení žádosti žalobkyně jako zjevně nedůvodné. Dostupnost účinné vnitřní ochrany v tomto případě totiž vůbec zjevná není. Staví-li žalovaný svoji argumentaci na tom, že žalobkyně nevyčerpala všechny možné prostředky ke své ochraně, konkrétně, že se neobrátila na ombudsmana či nepožádala o pomoc některou neziskovou organizaci, je nutno si uvědomit, že účinnost ochrany osob, které mohou být v přímém ohrožení života, je ze strany těchto subjektů obecně nižší. Žalobkyně přitom nebyla pasivní. Obrátila se na policii, která jí však pomoci odmítla. S ohledem na výhružky ze strany osoby napojené na stát si pak již na postup (nečinnost) policie nestěžovala. V případě důvodných pochybností o tom, že by jí tato pomoc byla poskytnuta, přitom nelze takové rozhodnutí žalobkyni přičítat k tíži.
23. Právě důvodné pochybnosti, vycházející z tvrzení žalobkyně, že jejím věřitelem je osoba veřejně činná (starosta obce) a zároveň napojená na vládnoucí politickou stranu (Gruzínský sen), žalovaný dostatečně nezohlednil a nevypořádal. Dosud shromážděné informace o Gruzii totiž nasvědčují tomu, že osoba, která žalobkyni vyhrožuje, může reálně mít určité napojení na státní instituce (včetně policie a soudů). Realizovanou, avšak bezvyslednou aktivitu žalobkyně, kterou dosud vyvinula ve snaze ochránit svoji osobu před tímto ohrožením, tak lze pro účely posouzení, zda došlo k vyvrácení domněnky bezpečnosti

Gruzie v případě žalobkyně, za zcela dostačující (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 86/2008 - 101, č. 1806/2009 Sb. NSS).

24. V případě žalobkyně tedy jsou dány důvodné pochybnosti o tom, že v Gruzii skutečně má přístup k účinné vnitřní ochraně před pronásledováním, resp. vážnou újmou. Námitka žalobkyně, že její žádost neměla být zamítnuta jako zjevně bezdůvodná, je proto důvodná.
25. Co se týká argumentace žalobkyně, že v jejím případě je naplněna definice pronásledování, neboť spadá do sociální skupiny obětí organizované lichvy a korupce v Gruzii, jedná se o otázku, kterou se bude žalovaný zabývat v dalším řízení. Stejně tak není nyní úkolem soudu, aby nyní na místo žalovaného posuzoval, zda jsou obavy žalobkyně podřaditelné pod riziko vážné újmy ve smyslu § 14a zákona o azylu. Takové posouzení musí být provedeno na základě aktuálních informací o zemi původu v dalším řízení. V případě žalobkyně nicméně nelze zjevně vyloučit ani jeden z uvedených zákonných titulů mezinárodní ochrany.
26. Co se týká pochybnosti žalobkyně, že Gruzii neopouští občané z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a zákona o azylu, tj. pochybnosti o naplnění jednoho z kritérií bezpečných zemí původu podle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu, je nutno konstatovat, že se jedná kritérium poměrně vágní a nadto jdoucí zcela nad rámec procedurální směrnice. Nicméně vzhledem k tomu, že skutečné naplnění či nenaplnění (resp. toliko formální naplnění) tohoto kritéria nemá na výsledek řízení v této věci vliv, není nutné se touto otázkou zabývat.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Krajský soud dospěl k závěru, že žalobkyně vlastní hodnověrnou výpověď ve spojení s důkazy předloženými ve správním řízení prokázala, že v jejím případě nelze Gruzii ze bezpečnou zemi původu považovat. Nebyly tedy splněny předpoklady pro to, aby byla její žádost zamítnuta jako zjevně nedůvodná. Krajský soud proto napadené rozhodnutí pro nezákonnost zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný posoudí žádost žalobkyně z hlediska toho, zda splňuje důvody pro udělení azylu nebo mezinárodní ochrany podle zákona o azylu ve standardním řízení. Tímto názorem je žalovaný vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
28. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla ve věci úspěšná, má tedy právo na náhradu nákladů řízení. Ze spisu vyplývá, že jí vznikly náklady na poštovním v celkové výši 121 Kč. Tyto náklady je neúspěšný žalovaný povinen žalobkyni nahradit.
29. Krajský soud nakonec považuje za vhodné poskytnout účastníkům řízení vysvětlení týkající se změny v obsazení soudu a z toho plynoucí skutečnosti, že ve věci nerozhodovala samosoudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D., jak byli účastníci řízení poučeni v průběhu soudního řízení, nýbrž samosoudkyně Mgr. et Mgr. Lenka Bahýľová, Ph. D. Změnou rozvrhu práce Krajského soudu v Brně č. 8 na rok 2021, která je dostupná též na www.justice.cz, totiž došlo s účinností od 1. 9. 2021 k zařazení naposled jmenované soudkyně do soudního oddělení 34 Az, do něhož je zařazena též samosoudkyně JUDr. Kateřina Mrázová, Ph. D. Tato samosoudkyně je však t. č. dlouhodobě nepřítomná, a proto v této věci, která přišla na pořad jednání, rozhodovat nemohla.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 2. srpna 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
R. B.